

ACTE ENTORN DE LA PERSONALITAT DE PERE OLEO

Intervenció del món escolta. Els llocs de Son Putxet, Binixems i la cova de Son Bou parlen en boca dels joves escoltes.

Intervenció

Pugen a l'escenari i es col·loquen un davant de cada micro.

COVA DE SON BOU: Benvolgut públic. Son Putxet, Binixems i jo, la cova de Son Bou, també hem volgut estar presents en aquest acte sobre en Pere Oleo. Els humans no sou els únics que us heu de fer escoltar, a vegades els llocs, les marines, els casats, podem explicar més coses que les persones. Deixau idò, que us fem arribar el nostre missatge per boca d'aquests tres joves.

SON PUTXET: Jo, Son Putxet, com a major dels tres, tenc més a contar per gran i perquè he conegut històries de tot tipus. De fet, hauria de parlar per dos. Però sé que, tanmateix, allò que els tres volem explicar és l'objectiu, la motivació, de fons d'en Pere. És simple: ell sabia, des del principi, que una manera de fer bones persones és que la gent visqui, encara que sigui per uns dies o unes hores, al costat de la natura. El contacte amb les arrels també fa miracles. Ens ha emprat per facilitar que les persones estimin la terra acollint-se a les nostres estances. I qui estima la terra, també estima tot quant en forma part.

BINIXEMS: No ho podies dir millor. El meu cas, el de Binixems perquè ens entenguem, és el més il·lustratiu. Abans era una simple ermita rural, que les pràctiques modernes de la religió havien arraconat. Restava decadent i oblidada. M'havia convertit en un simple record d'una altra època de la fe, com tantes

altres ermites d'arreu d'Europa. Però en Pere va entendre que el mateix servei de l'antigor ara el podia donar d'una altra manera. Havia de reunir persones, servir les seves virtuts però no des de la cerimònia religiosa, sinó com a alberg de companys, famílies, amics i escoles. Hauré servit igual o millor que en el passat. Perquè he estat una oportunitat per a bons sentiments, per a infinites hores de bona relació, per despertar idees i projectes... en fi... he ajudat una miqueta a fer-vos més civilitzats, amics humans.

COVA DE SON BOU: Mira-te'l. No et pensis, també ho hem fet així noltros dos. Jo som la més humil i senzilla, però domin un dels arenals que més defineixen aquesta illa. Una simple cova, que va arrancar ves a saber quan, mil·lenària, però que oferesc les comoditats imprescindible per ser feliços. Cap dels tres hem fet mai cap tipus d'ufana de res. Hem estat exemple de senzillesa... Som la comprovació de com aquesta qualitat pot aportar més a l'ànima que no tants de luxes balders sense escalfor humana.

SON PUTXET: Ja sé que vols dir. Que hem estat vestits de tot allò que hi havia per reciclar a Alaïor i a part de l'illa!

BINIXEMS: Però amb alegria i dignitat!, no fotem. Que no hi ha plaça igual que l'empedrat de Binixems, feta amb les pedres autèntiques i sobreres de carrers que qualcú volia tirar. Hi ha res més coherent i contundent que açò?

SON PUTXET: I què em dius de la mostra plural i complexa de gots, coberts i perols de Son Putxet? Ni a Mestral són tant diversos! Però amb satisfacció! D'aquesta manera no ha faltat res perquè hi havia de tot i senzill, sense temors

que impedissin gaudir amb tranquil·litat a la gent curosa però també a la gent sense cap manya. Per no faltar, no manca ni una bona estufa, però de les de veritat.

BINIXEMS: La senzillesa i la humilitat del que oferim fa possible que milers de persones puguin pagar preus tan assequibles. Que tot sigui tant manejadís i fàcil, multiplica l'accés a tothom. La nostra gent: telefona, recull les claus, ve (quan surten uns n'entren uns altres), fa, xala i torna les claus. Mira Biniparratx, el germà públic, és de tots, però massa vegades resta tancat, per complicat. Aquest model nostre de funcionament simple, a prop de les maneres de fer de la gent comuna, no té imitació per part d'allò que gestionen les institucions. Costa molt aprendre a ser senzill, a vegades no basta una vida, ni un doctorat.

COVA DE SON BOU: Deixau-me acabar el que volia dir. Jo estic sobre l'arenal de Son Bou, un paratge idíl·lic. Només som una cova, però pocs turistes, que paguen habitacions i apartaments, hauran tingut el privilegi de les meves postes de Sol o dels matins de calma espectacular. Un regal a disposició de tothom. Per un altre costat, Son Putxet i Binixems heu nascut en el medi boscós del nord del terme. Brindau el contrapunt del paisatge: bosquets de pins, d'alzines i tanques en un mosaic de la Menorca interior, que avui es rifen els estrangers rics que venen de fora.

SON PUTXET: En fi, anirem acabant, que hem de seguir la lliçó, l'exemple d'en Pere: el que s'ha de fer s'ha de fer bé, però a l'abast de tothom. No ho hem de complicar, cal anar a l'essencial i senzill, i així també ha de ser la nostra intervenció.

BINIXEMS: Idò, amics i amigues, valgui per dit. Hem estat encantats de servir a aquest bon home que avui posau com a referent. Convindria que les pretensions dels polítics de fer i gestionar albergs tinguessin en compte el seu mestratge. També a l'hora de redactar normatives tècniques que ho poden complicar tot. La nostra ha estat una vida al servei d'aquest esperit humanista que vola senzill per damunt de moltes altres coses que no pesen res. Coses que a vegades ompliu de paraules per fer-les importants, però que només són renou.

COVA DE SON BOU: Per molta modernitat i progrés, les persones necessitau mirar paisatges verds, escodrinyar horitzons nets i sentir l'escalfor de compartir experiències i bons moments. En Pere i els seus ajudants han procurat que tot açò no faltés, que tot navegúes correctament, perquè sabia, com pocs, que acabaria essent molt important per al costat bondadós de la majoria de menorquins. Aquest esforç està servint perquè brotin retrets virtuosos permanentment. Noltros en donam fe.